

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบแนวคิดในการศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบส่วนท้องถิ่น
3. แนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล
4. บริบทเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน
5. ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีองค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน
6. ข้อมูลขนาดหมู่บ้าน/ชุมชน
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดในการศึกษา

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

1.1 ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็น (Opinion) เป็นความเชื่อได้ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์ และอื่นๆ ความคิดเห็นเป็นนามธรรมและเป็นส่วนที่ทำให้ทราบถึงแนวทางของการสนองตอบของบุคคลต่อสิ่งเร้า มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของความคิดเห็น (Opinion) ไว้หลายท่าน ดังนี้

จิรายุ ทวีพันธ์ (2540 : 16) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่แสดงออกเพื่อให้ผู้อื่นๆ ได้สามารถที่จะเรียนรู้ ตลอดจนจนสามารถที่จะประเมินค่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง การลงความคิดเห็นอาจเป็นไปในลักษณะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ อันเนื่องมาจากสถานการณ์ สิ่งแวดล้อม การติดต่อกับภายนอกการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ และการพบประสังสรรค์

วัตรฐ อัจฉาญ (2542 : 8) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีผลมาจากความเชื่อ ความคิดและทัศนคติ ซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคล เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาก่อนที่จะตัดสินใจ แสดงออกมา การลงความคิดเห็นอาจจะเป็นไปได้ในลักษณะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ซึ่งอาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นต่างๆ นั้น ประกอบด้วยความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม

ทรงกลด ภูทอง (2545 : 6) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือการแสดงออกซึ่งวิจารณ์ญาณที่มีต่อเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องของจิตใจและเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง

ทงเกียรติ เจริญวงศ์ (2545 : 9) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกและความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงออกด้วยวาจาหรือการเขียน ทั้งนี้ขึ้นกับภูมิหลังทางสังคม ความรู้ ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้น ซึ่งบุคคลอื่นอาจไม่เห็นด้วย

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีผลมาจากความเชื่อ ความคิดและทัศนคติ ซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคล เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาก่อนที่จะตัดสินใจแสดงออกมา การลงความคิดเห็นอาจจะเป็นไปได้ในลักษณะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ซึ่งอาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นต่างๆ นั้น ประกอบด้วยความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม

1.2 องค์การประกอบของความคิดเห็น

ความคิดเห็นมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ (ไพวรรณ อุปลี, 2552 : 10)

1. องค์ประกอบด้านความคิด (Cognitive Component) คือ ส่วนที่เป็นความรู้ ความคิด และความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกที่มีต่อกลุ่มคน (Affective Component) บุคคลและเหตุการณ์ คือ สภาพทางอารมณ์ ที่เป็นความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ รัก กลัว ไม่พอใจ เป็นต้น
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) คือ แนวโน้มของบุคคลที่แสดงถึงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในวิถีทางเข้าหรือถอยหนี ขึ้นอยู่กับว่ามีความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งเร้าในลักษณะใด

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความคิดเห็น ประกอบไปด้วย องค์ประกอบด้านความคิด องค์ประกอบด้านความรู้สึกที่มีต่อกลุ่มคน และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม

1.3 ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น

1. ปัจจัยที่ส่งผลทางความคิดเห็น ประกอบด้วยสิ่งต่างๆดังนี้ (ดินแดนปัญญาชน. 2554 : เว็บไซต์)

1.1 พื้นฐานทางครอบครัว (Family Background) พื้นฐานทางครอบครัวถือว่าเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญต่อการพัฒนาความคิด นับแต่การเตรียมพร้อมด้าน โภชนาการที่เอื้อให้เซลล์สมองแข็งแรงสมบูรณ์

1.2 พื้นฐานความรู้ (Background of Knowledge) การเรียนที่ได้มาจากการกลั่นกรองและเก็บในรูปแบบความรู้ด้านต่างๆ ที่จะส่งผลต่อวิธีคิด วิธีปฏิบัติ ความเชื่อ บุคลิกภาพทางความคิด ตลอดจนแนวทางแก้ปัญหาต่างๆ

1.3 การทำงานของสมอง (Brain Functioning) สมองของแต่ละคนที่เกิดมามีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ละเอียดอ่อน ที่ทำให้ทุกคนมีเอกลักษณ์ทางความรู้สึนึกคิดและบุคลิกภาพรวมทั้งศักยภาพด้านต่างๆ ไม่เท่ากันตั้งแต่เริ่มเกิดจนถึงโต

1.4 วัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ และการปฏิบัติของคนอย่างมาก จึงถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญด้านหนึ่ง

1.5 จริยธรรม (Morality) ผู้ที่มีจริยธรรมสูงย่อมมีกรอบในการคิด การตัดสินใจ และการหาแนวทางแก้ปัญหา การประมวลผลความคิดแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับผู้ที่มีจริยธรรม

1.6 การรับรู้ (Perception) เป็นสภาวะที่เราตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดภายใต้กลไกของสมอง จิตใจ ฯลฯ ที่มีผลต่อวิธีการคิดของคนเป็นอย่างมาก

1.7 ศักยภาพทางการเรียนรู้ (Learning Potential) แต่ละคนมีศักยภาพการเรียนรู้ การประมวล ข้อมูลในอัตราที่ต่างกันทั้งความเร็ว และลุ่มลึก ส่งผลให้แต่ละคนคิดไม่เท่ากัน คิดไม่เหมือนกัน แม้ว่าจะมีประสบการณ์เหมือนกันก็ตาม

1.8 ประสาทรับรู้ (Sensory Motor) จากประสาทรับรู้ เช่น หูพิการ ตาพิการ หรือการรับรู้ผิดปกติ ก็ทำให้วิธีคิดแตกต่างจากเด็กทั่วไป และในทางตรงกันข้ามหากมีประสาทรับรู้ที่ฉับไวกว่าเด็กคนอื่นก็สามารถรับรู้ข้อมูลได้รวดเร็วและละเอียดกว่าเด็กอื่นๆ

2. ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลแต่ละบุคคลแสดงความคิดเห็นที่เหมือนหรือแตกต่างกันไว้ ดังนี้ (สุชาติ เข็มพรม. 2553 : 27-28)

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

2.1.1 ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย คือ เพศ อวัยวะ ความครบถ้วน สมบูรณ์ของอวัยวะต่างๆ คุณภาพของสมอง

2.1.2 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและการศึกษาทำให้บุคคลมีความรู้ในเรื่องต่างๆมากขึ้นและคนที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่างๆอย่างมีเหตุผล

2.1.3 ความเชื่อ ค่านิยมและเจตคติของบุคคลต่อเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจจะได้จากการเรียนรู้จากกลุ่มบุคคลในสังคมหรือจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว

2.1.4 ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจในหน้าที่และความรับผิดชอบต่องาน ซึ่งจะส่งผลต่อความคิดเห็น

2.2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

2.2.1 สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สิ่งต่างๆ เหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นของบุคคล เป็นการได้รับข่าวสาร ข้อมูลต่างๆ ของแต่ละบุคคล

2.2.2 กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล เพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใดจะต้องยอมรับและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคมนั้น ซึ่งทำให้บุคคลนั้นมีความคิดเห็น ไปตามกลุ่มหรือสังคมที่อยู่

2.2.3 ข้อเท็จจริงในเรื่องต่างๆหรือสิ่งต่างๆที่บุคคลแต่ละคนจะได้รับทั้งนี้ เพราะข้อเท็จจริงที่แต่ละบุคคล ได้รับแตกต่างกันก็จะมีผลต่อการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลซึ่งความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับค่านิยม ทัศนคติ และคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคล เช่น พื้นความรู้ที่มีอยู่ ประสบการณ์ในเรื่องการทำงาน รวมไปถึงการติดต่อสื่อสารกัน ในระหว่างบุคคล

2. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

ธนสวรรค์ เจริญเมือง (2550 : 27) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่นก็คือ ระบบการบริหารและจัดการสาธารณะ และทรัพย์สินต่างๆ ของท้องถิ่นภายในรัฐหนึ่ง เป็นท้องถิ่นที่มีขอบเขตชัดเจนภายในรัฐนั้น มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีโครงสร้างด้านอำนาจหน้าที่ที่กำหนดโดยกฎหมายทั่วไปและ/หรือกฎหมายพิเศษ

อุทัย หิรัญโต (2543 : 2) ได้ให้ความหมาย การปกครองท้องถิ่น หมายถึงการปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการกันเองเพื่อบำบัดความต้องการของคนการบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การมีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือบางส่วนทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสมจะปราศจากการควบคุมของรัฐบาลได้ไม่เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดขึ้น

เดเนียล วิท (อ้างถึงใน โกวิทย์ พวงงาม. 2543 : 20) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจ หรือกระจายอำนาจ ไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน ดังนั้นการบริหารการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลกลาง มีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตน

สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การที่ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่น โดยเลือกตัวแทนเข้าเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น โดยยึดหลักการปกครองตนเองและสามารถแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

2.2 ลักษณะสำคัญของหลักการปกครองท้องถิ่น

อุทัย หิรัญโต (2543 : 22) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่นดังนี้

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคลจัดตั้งขึ้น โดยกฎหมาย แยกจากรัฐบาลกลางหรือรัฐบาลแห่งชาติ มีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน
2. มีอิสระในการบริหารงาน และสามารถใช้อำนาจหน้าที่ของตนเองในการวินิจฉัยและการกำหนดนโยบายภายใต้การควบคุมของรัฐ
3. มีงบประมาณของตนเอง โดยมีอำนาจเก็บภาษีและรายได้อื่นๆตามที่กฎหมายกำหนด
4. คณะผู้บริหารท้องถิ่น ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นทั้งหมด หรือบางส่วน

จากลักษณะสำคัญของหลักการปกครองท้องถิ่น จะเห็นได้ว่า การปกครองท้องถิ่นยึดหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นนั้น

2.3 องค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่น

คณะกรรมการปรับปรุงระบบการบริหารการปกครองท้องถิ่น ได้สรุปองค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่น ดังนี้ (โกวิทย์ พวงงาม, 2543 : 24)

1. เป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และทบวงการเมือง
2. มีสภาและผู้บริหารระดับท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งตามหลักการที่บัญญัติ

ไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ

3. มีอิสระในการปกครองตนเอง
4. มีเขตการปกครองที่ชัดเจนและเหมาะสม
5. มีงบประมาณรายได้เป็นของตนเองและเพียงพอ
6. มีบุคลากรปฏิบัติงานของตนเอง
7. มีอำนาจหน้าที่ที่เหมาะสมต่อการให้บริการ
8. มีอำนาจออกข้อบังคับเป็นกฎหมายของท้องถิ่นภายใต้ขอบเขตของ

กฎหมายแม่บท

9. มีความสัมพันธ์กับส่วนกลางในฐานะเป็นหน่วยงานระดับรองของรัฐ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่น จะมีลักษณะเป็นเสมือนรัฐฯ หนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วยประชากร อาณาเขต มีรัฐบาลและมีอำนาจอธิปไตยสามารถจะบริหารจัดการท้องถิ่นได้อย่างอิสระเท่าที่รัฐบาลกลางได้มอบหมาย

2.4 ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

โกวิทย์ พวงงาม (2543 : 25) ได้สรุปความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1. การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครองระบบประชาธิปไตย เพราะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่พลเมือง อันจะนำมาสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย

2. การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล

3. การปกครองท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเองเพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกในความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนร่วมรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหา และช่วยกันแก้ไข ปัญหาของท้องถิ่นของตน

4. การปกครองท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพ

5. การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารของประเทศในอนาคต

6. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง
สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่อยู่ภายในหน่วยงานการปกครองระดับประเทศ ในประเทศที่เป็นรัฐเดี่ยวและอยู่ต่ำกว่าหน่วยการปกครองระดับมลรัฐในประเทศที่เป็นรัฐรวม โดยเจ้าหน้าที่ของหน่วยการปกครองดังกล่าวมีความรับผิดชอบขั้นต้นท้องถิ่นของตน และได้รับการรับรองให้มีอำนาจหน้าที่ที่จะใช้ดุลยพินิจในเรื่องสำคัญๆ ได้ โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐบาลกลางหรือมลรัฐซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิด หรือจัดตั้งหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ดังนั้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นถือว่ามีสำคัญเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ซึ่งจะเป็นการปูพื้นฐานให้ประชาชนเข้าใจถึงระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ตลอดจนบทบาทในการที่จะมีส่วนร่วมในทางการเมือง สามารถบริหารจัดการท้องถิ่นของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. แนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล

3.1 ความหมายขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) คือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคลและราชการส่วนท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538

3.2 ความเป็นมา

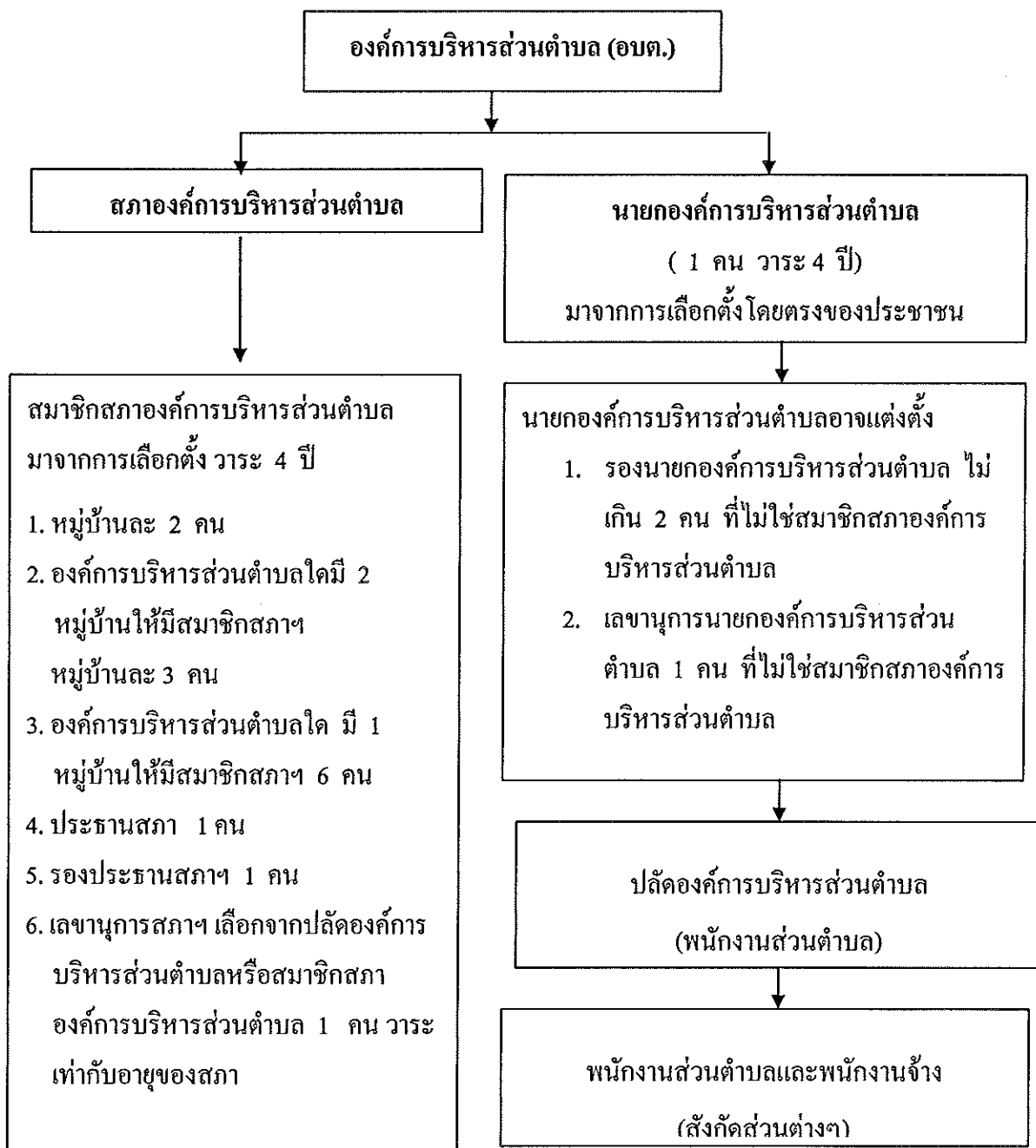
พ.ศ. 2537 ได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นกฎหมายที่ใช้จัดระเบียบการบริหารงานในตำแหน่งแทนประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 นับตั้งแต่ พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2538 ทำให้มีการปรับฐานะการบริหารงานในระดับตำบลโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปโฉมใหม่ของสภาตำบลทั้งประเทศออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบ “สภาตำบล” ได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคล อัน ได้แก่ สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนต่ำกว่า 150,000 บาท ซึ่งในปัจจุบันมีอยู่ประมาณ 567 ตำบล (2542)
2. รูปแบบ “องค์การบริหารส่วนตำบล” (อบต.) ตั้งขึ้นจากสภาตำบลที่มีรายได้ (โดยไม่รวมเงินอุดหนุน) ในรูปงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น (มาตรา 43) ซึ่งปัจจุบันปี 2542 มีอยู่จำนวน 6,369 แห่ง พ.ศ. 2542 รัฐบาลได้มีการเสนอขอปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ประเด็นต่าง ๆ ทั้งโครงสร้างที่มาของสมาชิก อบต. อำนาจหน้าที่ เป็น อบต. เป็นต้น ซึ่งในที่นี้จะนำเสนอให้เห็นทั้งโครงสร้าง อบต. ตามกฎหมายเดิม และในส่วนที่เป็น อบต. ที่ได้รับการแก้ไขใหม่พร้อม ๆ กันไป พ.ศ. 2546 รัฐบาลได้เสนอขอปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 โดยเนื้อหาส่วนใหญ่ แก้ไขชื่อเรียกบุคคลและคำศัพท์กฎหมาย ที่ให้สอดคล้องกับกฎหมาย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ

3. การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดให้สภาตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 15,000 บาท อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ โดยทำเป็นประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่ง ได้มีการจัดตั้งในแต่ละครั้ง ดังนี้

- ครั้งที่ 1 (2538) จำนวน 617 แห่ง มีผลใช้บังคับตั้งแต่ 3 มีนาคม 2538
- ครั้งที่ 2 (2539) จำนวน 2,143 แห่ง มีผลใช้บังคับตั้งแต่ 3 มีนาคม 2539
- ครั้งที่ 3 (2540) จำนวน 3,637 แห่ง มีผลใช้บังคับตั้งแต่ 23 กุมภาพันธ์ 2540
- ครั้งที่ 4 (2542) จำนวน 350 แห่ง มีผลใช้บังคับตั้งแต่ 14 ธันวาคม 2542

4. โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลใหม่ (เป็น โครงสร้างที่ใช้ในปัจจุบัน พ.ศ. 2546) โครงสร้าง อบต.

แผนภาพที่ 1 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546

ที่มา : (โกวิท พวงงาม. 2548 : 234)

1. โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลปัจจุบัน มีลักษณะ โครงสร้างที่มีทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหาร ซึ่งเกิดขึ้นตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546) ทำให้โครงสร้างของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

1. โครงสร้าง องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สภาองค์การบริหาร และคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
2. สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย สมาชิกหมู่บ้านละ 2 คน เหมือนเดิมเหมือน โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542
3. คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย นายกององค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล 2 คน และเลขานุการนายกององค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน

2. อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบล
2. พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติตำบลร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
3. ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหาร อบต. ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบล ตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

3. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติ ข้อบัญญัติ และแผนพัฒนาตำบลและรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
2. จัดทำแผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ

3. รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบล
ทราบอย่างน้อยปีละสองครั้ง

4. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย

4. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ
สังคม และวัฒนธรรม และมีบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายโดยบัญญัติหน้าที่ที่ อบต.
จะต้องทำดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ

รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครองดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม

อันดีของท้องถิ่น

9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

นอกจากนี้ กฎหมายยังกำหนดให้ อบต. ที่มีความสามารถ มีศักยภาพเพียงพอ อาจ
จัดทำกิจการในเขต อบต. อีกจำนวน 13 ข้อ

1. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง โดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ

และสวนสาธารณะ

5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร

8. การคุ้มครองดูแลรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับพาณิชย์
12. การท่องเที่ยว
13. การผังเมือง

อำนาจหน้าที่ตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 ยังกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริหารสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขและการก่อสร้างอื่นๆ
5. การสาธารณสุขการ
6. การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
7. การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และ

ผู้ด้อยโอกาส

11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอัน

คิของท้องถิ่น

12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของ

ประชาชน

16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
17. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

18. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
20. การจัดมีและควบคุมการฆ่าสัตว์
21. การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
22. การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย

โรงพยาบาล และสาธารณสุขสถานอื่นๆ

24. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

25. การผังเมือง
26. การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
28. การควบคุมอาคาร
29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและ

รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

31. กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

5. การบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด มีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้บังคับบัญชาในส่วนราชการ มีพนักงานส่วนตำบลซึ่งเป็นราชการประจำ และมีลูกจ้างจำนวนตาม โครงสร้างตามกรอบ อัตรากำลัง เป็นไปตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งกำหนดไว้ 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยมีกรอบพิจารณาจากรายได้ พื้นที่ และประชากรในพื้นที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลเกณฑ์ในการพิจารณากรอบอัตรากำลัง แบ่งการบริหารออกเป็นอย่างน้อย 5 ส่วนดังนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน, 2554 : วิกิพีเดีย)

5.1 สำนักปลัดงานองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่รับผิดชอบงานบริหารงานทั่วไป งานธุรการ งานการเจ้าหน้าที่ งานสวัสดิการพนักงานตำบลและลูกจ้าง งานการประชุม

งานนโยบายและแผน งานกฎหมายและคดี งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยงานกิจการสภา และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

5.2 ส่วนการคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเบิกเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงิน และอื่นๆ โดยมีฝ่ายงานการเงิน ฝ่ายงานบัญชี ฝ่ายงานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ ฝ่ายทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

5.3 ส่วนโยธา มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบ ประมาณราคา ค่าใช้จ่ายในโครงการ งานควบคุมอาคาร โดยมีฝ่ายก่อสร้าง ฝ่ายออกแบบและควบคุมอาคาร ฝ่ายประสานสาธารณูปโภค และฝ่ายผังเมือง และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

5.4 ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษา คือ ฝ่ายส่งเสริมกิจการ โรงเรียน และฝ่ายศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

5.5 ส่วนสวัสดิการสังคม ทำหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ตลอดจนให้การสงเคราะห์แก่เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ฯลฯ

5.6 ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานสาธารณสุข ทั้งหมด โดยมีฝ่ายอนามัยและสิ่งแวดล้อม ฝ่ายส่งเสริมสุขภาพและสาธารณสุข ฝ่ายรักษาความสะอาด ฝ่ายควบคุมและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ฝ่ายควบคุมโรค และฝ่ายบริการสาธารณสุข และงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

6. รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

6.1 องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่ อากรฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมใบอนุญาต รวมถึงผลประโยชน์อื่นอันเนื่องจากการฆ่าสัตว์

6.2 ส่วนราชการจัดเก็บให้ ได้แก่ ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน ภาษีสุรา ภาษีสรรพสามิต ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะค่าธรรมเนียมทะเบียนสิทธิบัตรและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน อากรรังนกอีแอ่น ค่าภาคหลวง ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ รายได้จากอากรกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล เงินจากประทานบัตรใบอนุญาต และอาชญาบัตรกฎหมายว่าด้วยการประมง รายได้จากทรัพยากรธรรมชาติ

6.3 เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

6.4 รายได้อื่นๆ เช่น รายได้จากทรัพย์สิน รายได้จากสาธารณูปโภค รายได้จากกิจการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้รายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้ และตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล

7. รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายจ่ายตามงบประมาณ โดยจำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ รายจ่ายงบกลาง และรายจ่ายตามแผนงาน

7.1 รายจ่ายงบกลาง หมายถึง รายจ่ายที่องค์กรปกครองท้องถิ่นมีภาระผูกพันต้องจ่าย และเป็นรายจ่ายที่ตั้งไว้ เพื่อจัดสรรให้หน่วยงานต่างๆเบิกจ่าย ได้แก่

7.1.1 ค่าชำระเงินกู้ และดอกเบี้ย

7.1.2 รายจ่ายตามข้อผูกพัน

7.1.3 เงินสำรองจ่าย

7.1.4 เงินงบประมาณรายจ่ายทั่วไปตั้งช่วยเหลืองบประมาณ

7.1.5 เงินช่วยค่าทำศพ

7.2 รายจ่ายตามแผนงาน หมายถึง รายจ่ายซึ่งกำหนดรายละเอียดหมวดรายจ่ายไว้ในงานหรือโครงการตามแผนงานสำหรับหน่วยงานใด โดยเฉพาะ ได้แก่

7.2.1 หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ

7.2.2 หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ

7.2.3 หมวดค่าจ้างชั่วคราว

7.2.4 หมวดค่าสาธารณูปโภค

7.2.5 หมวดเงินอุดหนุน

7.2.6 หมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง

7.2.7 หมวดรายจ่ายอื่นๆ

สรุปได้ว่า โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่สำคัญจะประกอบไปด้วย สภาพองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเลือกตั้งโดยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้าน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น การบริหารงานบุคคล มีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น

ผู้บังคับบัญชา พนักงานส่วนตำบล จึงกล่าวได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอีกรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง คือ มีการตราพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และได้มีการแก้ไขปรับปรุงเพื่อใช้ได้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม สถานการณ์จนถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นในการที่จะได้เรียนรู้การบริหารจัดการภายในท้องถิ่นของตน รู้จักการเข้ามีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนา การบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศชาติอย่างยั่งยืนต่อไป

4. บริบทเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน

4.1 สภาพทั่วไป

1. ที่ตั้งและขนาดพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน ตั้งอยู่ในเขตอำเภอ โกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม มีระยะห่างจากอำเภอโกสุมพิสัยเป็นระยะทางประมาณ 13 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ อบต. หนองซอน	อำเภอเขียงยืน
ทิศใต้	ติดต่อกับ อบต. ยางท่าแจ้ง	อำเภอโกสุมพิสัย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ อบต. ยางน้อย	อำเภอโกสุมพิสัย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ อบต. นาทอง	อำเภอเขียงยืน

องค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน มีเนื้อที่ทั้งหมด 23.50 ตารางกิโลเมตร หรือ 14,667 ไร่ มีหมู่บ้านที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีหมู่บ้านที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 11 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1 บ้านเขื่อน	หมู่ที่ 7 บ้านเขื่อน
หมู่ที่ 2 บ้านเขื่อน	หมู่ที่ 8 บ้านเขื่อน
หมู่ที่ 3 บ้านเขื่อน	หมู่ที่ 9 บ้านโนนตุ่น
หมู่ที่ 4 บ้านโนนตุ่น	หมู่ที่ 10 บ้านเขื่อน
หมู่ที่ 5 บ้านโนนเนาว์	หมู่ที่ 11 บ้านเขื่อน
หมู่ที่ 6 บ้านเขื่อน	

2. สภาพเศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่ของตำบลเขื่อน ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักคือทำนาปี ปีละ 1 ครั้ง และทำนาปรังปีละ 1 ครั้ง อาชีพรองลงมาคือ ค้าขาย ปลูกพืชผัก

3. สภาพทั่วไป

สภาพภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นที่ราบลุ่มมีคลองชลประทานผ่านพื้นที่ทำการเกษตรของราษฎรเกือบทั้งหมด

4.2 ประชากร

มีประชากรจำนวนทั้งสิ้น 5,666 คน แยกเป็นชาย 2,791 คน แยกเป็นหญิง 2,875 คน จำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 1,486 ครัวเรือน

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากร และครัวเรือนตำบลเขื่อน อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

หมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน
	ชาย	หญิง	รวม	
บ้านเขื่อน หมู่ที่ 1	157	163	320	83
บ้านเขื่อน หมู่ที่ 2	275	291	566	165
บ้านเขื่อน หมู่ที่ 3	254	279	533	136
บ้านโนนดู่ หมู่ที่ 4	291	307	598	157
บ้านโนนนาหว้า หมู่ที่ 5	389	406	795	203
บ้านเขื่อน หมู่ที่ 6	368	347	715	206
บ้านเขื่อน หมู่ที่ 7	204	236	440	120
บ้านเขื่อน หมู่ที่ 8	284	319	603	139
บ้านโนนดู่ หมู่ที่ 9	246	244	490	133
บ้านเขื่อน หมู่ที่ 10	155	128	283	70
บ้านเขื่อน หมู่ที่ 11	168	155	323	74
รวม	2,791	2,875	5,666	1,486

ที่มา : สำนักงานทะเบียนราษฎร อำเภอโกสุมพิสัย. 2554 : 1

4.3 โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน

องค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน ประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบลและ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

1. สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาดำรงตำแหน่งหมู่บ้านละ 2 คน มีวาระ 4 ปี มีจำนวนทั้งหมด 22 คน

2. คณะผู้บริหาร ประกอบด้วย นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน 2 คน เลขานุการนายก อบต. 1 คน ซึ่งนายกององค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ดำรงตำแหน่งนับแต่วันเลือกตั้งและมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน แบ่งหน่วยการบริหารและภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยจัดแบ่งส่วนราชการองค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน ออกเป็นดังนี้

1. สำนักปลัดงานองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่รับผิดชอบงานบริหารงานทั่วไป งานธุรการ งานการเจ้าหน้าที่ งานสวัสดิการพนักงานตำบลและลูกจ้าง งานการประชุม งานนโยบายและแผน งานกฎหมายและคดี งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยงานกิจการสภาและงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

2. ส่วนการคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเบิกเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงิน และอื่นๆ โดยมี ฝ่ายงานการเงิน ฝ่ายงานบัญชี ฝ่ายงานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ ฝ่ายทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

3. ส่วนโยธา มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบ ประมาณราคา ค่าใช้จ่ายในโครงการ งานควบคุมอาคาร โดยมีฝ่ายก่อสร้าง ฝ่ายออกแบบและควบคุมอาคาร ฝ่ายประสานสาธารณูปโภค และฝ่ายผังเมือง และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

4. ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษา คือ ฝ่ายส่งเสริมกิจการ โรงเรียน และฝ่ายศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

5. ส่วนสวัสดิการสังคม ทำหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ตลอดจนให้การสงเคราะห์แก่เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ฯลฯ

6. ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงาน สาธารณสุขทั้งหมด โดยมีฝ่ายอนามัยและสิ่งแวดล้อม ฝ่ายส่งเสริมสุขภาพและสาธารณสุข ฝ่ายรักษาความสะอาด ฝ่ายควบคุมและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ฝ่ายควบคุมโรค และ ฝ่ายบริการสาธารณสุขและงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง หรือ ได้รับมอบหมาย

สรุปได้ว่า ตำบลเขื่อนเป็นตำบลที่มีความอุดมสมบูรณ์สามารถทำการเกษตรได้ตลอด ทุกฤดูกาลเนื่องจากมีคลองชลประทานไหลผ่านรอบๆตำบลเขื่อนและการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อนเป็นการบริหารที่เป็นกระบวนการที่จะนำเอาทรัพยากรทางการบริหารมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต้องประกอบการจัดองค์การเพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่และวางอำนาจอย่างชัดเจนมีลำดับขั้นของการบังคับบัญชา มีกฎเกณฑ์ในการบริหารที่ชัดเจน มีการวางแผน มีงบประมาณ มีการประสานงาน มีการรายงานผลการดำเนินงาน มีการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

5. ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน

ตามที่นายประเชิด พวงมะลัย นายองค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ได้จัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบจากนายอำเภอ โกสุมพิสัย ซึ่งข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณมีแนวทางในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ หน้าที่ และความรับผิดชอบซึ่งอำนาจหน้าที่ที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และยังมีบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยบัญญัติหน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องทำมีรายละเอียดดังนี้ (ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2554)

1. ด้านจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก โดยการที่องค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำดังนี้

1.1 จัดให้มีปรับปรุงพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่สะดวก ดังนี้

1. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่ที่ 5
2. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่ที่ 8 (สายที่ 1)
3. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่ที่ 8 (สายที่ 2)
4. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่ที่ 9 (สายที่ 1)
5. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่ที่ 9 (สายที่ 2)

6. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่ที่ 10

1.2 จัดให้มีปรับปรุงถนนลูกรัง ดังนี้

1. โครงการก่อสร้างปรับปรุงซ่อมแซมถนนเพื่อการเกษตร โดยลงหินลูกรังภายในหมู่บ้าน หมู่ที่ 4

1.3 จัดให้มีก่อสร้าง/ซ่อมแซมรางระบายน้ำ ดังนี้

1. โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำคอนกรีต ภายในหมู่ที่ 3
2. โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำคอนกรีต ภายในหมู่ที่ 1
3. โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำคอนกรีต ภายในหมู่ที่ 7
4. โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำคอนกรีตพร้อมขยายไหล่ทาง ภายใน

หมู่ที่ 2

5. โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำคอนกรีต ภายในหมู่ที่ 6

1.4 จัดให้มีติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างภายในหมู่บ้าน ดังนี้

1. โครงการขยายเขตไฟฟ้าภายในหมู่บ้าน หมู่ที่ 7
2. โครงการขยายเขตไฟฟ้าภายในหมู่บ้าน หมู่ที่ 11

1.5 จัดให้มีขยายเขตประปาให้ครบทุกหมู่บ้านในเขตตำบลเขื่อน ซึ่งตำบลเขื่อนมีการก่อสร้างประปาขนาดใหญ่ใช้

2. ด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งการจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล โดยการที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำดังนี้

2.1 จัดให้มีการทำความสะอาดในที่สาธารณะตามถนนสายหลักในเขตตำบลเขื่อน บริเวณสถานที่ราชการตามโครงการทำความสะอาดทุกวันที่ 15 ของเดือนของกรมส่งเสริม

2.2 จัดให้มีการกำจัดวัชพืช ทำความสะอาดรอบๆบริเวณหนองเขื่อน

2.3 จัดให้มีการกำจัดขยะภายในหมู่บ้าน โดยจัดหารถเก็บขยะเก็บขยะตามหมู่บ้านและมีภาชนะรองรับถังขยะสำหรับประชาชนอย่างเพียงพอ

2.4 ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรณรงค์ทำความสะอาดบริเวณหน้าบ้านและรอบๆบริเวณบ้านเป็นประจำ

3. ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ โดยการที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำ
ดังนี้

3.1 กำจัดลูกน้ำขุยลายไม่ให้มีการแพร่ระบาดของโรค ใช้เล็คคอกโดยฉีดพ่น หมวกควันกำจัดขุยลายตามหมู่บ้าน

3.2 จัดซื้อทรายอะเบทกำจัดลูกน้ำให้ประชาชนทุกครัวเรือนในเขตตำบล เขื่อน

3.3 ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันโรคตามโครงการ รมรงค์ป้องกันไข้เลือดออก โรคไข้หวัดนก โรคเล็บโตสไปโรซีส

4. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยการที่องค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำดังนี้

4.1 จัดเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น ดั้งดับเพลิงให้ประชาชนไว้ป้องกันทุกหมู่บ้าน

4.2 จัดสรรงบประมาณช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากปัญหาภัยธรรมชาติ

4.3 จัดตั้งหน่วยกู้ชีพกู้ภัยไว้บริการประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล

4.4 จัดฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยเพื่อให้มีความรู้ที่ถูกต้องในการ ช่วยเหลือผู้ประสบภัย

5. ด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยการที่องค์การบริหารส่วน ตำบลจัดทำดังนี้

5.1 จัดสรรงบประมาณ โครงการอาหารกลางวันให้แก่เด็กนักเรียน

5.1.1 โครงการอาหารกลางวันศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเขื่อน

5.1.2 โครงการอาหารกลางวันศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนคูน – โนนเนา

5.1.3 โครงการอาหารกลางวันเด็กนักเรียนชั้นอนุบาล ถึงชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านเขื่อน(เขื่อนศึกษาการ)

5.1.4 โครงการอาหารกลางวันเด็กนักเรียนชั้นอนุบาล ถึงชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนเนา

5.2 จัดสรรงบประมาณ โครงการอาหารเสริม(นม)ให้แก่เด็กนักเรียน

5.2.1 โครงการอาหารเสริม(นม)ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเขื่อน

5.2.2 โครงการอาหารเสริม(นม)ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้าน โนนคูน – โนนเนา

5.2.3 โครงการอาหารเสริม(นม)เด็กนักเรียนชั้นอนุบาล ถึงชั้น ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านเขื่อน(เขื่อนศึกษาการ)

5.2.4 โครงการอาหารเสริม(นม)เด็กนักเรียนชั้นอนุบาล ถึงชั้น
ประถมศึกษาโรงเรียนบ้านโนนเนา

5.3 จัดสรรงบประมาณตามโครงการทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่โดยจัดทำ
โครงการทัศนศึกษาให้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเขื่อน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนตุ่น – โนน
เนา

5.4 จัดบริการรถรับ – ส่งเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเขื่อน และศูนย์พัฒนาเด็ก
เล็กบ้านโนนเนา ฟรี

6. ด้านส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ โดยการที่
องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำดังนี้

6.1 จัดสรรงบประมาณช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปในเขตองค์การ
บริหารส่วนตำบลเขื่อน

6.2 จัดสรรงบประมาณช่วยเหลือผู้พิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
เขื่อน

6.3 สนับสนุนการแข่งขันกีฬาเยาวชน ประชาชนตำบลเขื่อน โดยจัดขึ้นทุกปี
ปีละ 1 ครั้งประมาณเดือนพฤศจิกายน

6.4 สนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มสตรีในหมู่บ้าน โดยกลุ่มสตรีในตำบลเขื่อน
ในแต่ละหมู่บ้านก่อตั้งกลุ่มทอผ้า กลุ่มทำขนม กลุ่มปลูกพืชผักสวนครัว ซึ่งการสนับสนุนจะ
สนับสนุนในด้านการฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพให้ความรู้กับกลุ่มต่างๆ

7. ด้านคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการ
ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำดังนี้

7.1 โครงการกิจกรรมการปลูกป่าโคกแก่อ้อยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
เขื่อน

7.2 ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ถึงประโยชน์ในการอนุรักษ์ป่าไม้เพื่อ
สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

7.3 จัดสรรงบประมาณในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน

8. ด้านบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม โดย
การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำดังนี้

8.1 จัดให้มีการอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น คือ ประเพณีวันสงกรานต์ ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ดำเนินการจัดประเพณีวันสงกรานต์รดน้ำขอพรผู้สูงอายุเป็นประจำทุกปี ในเดือนเมษายน

8.2 ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ประชาชนเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่องค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จะเน้นการพัฒนาด้านจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบกควบคู่กับการพัฒนาสังคม ซึ่งการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน นั้นจะพัฒนาโดยเฉพาะการสร้างถนน ซึ่งมีความจำเป็นต่อการสัญจรไปมาและเพื่อการ การขยาย เขตไฟฟ้า และเพิ่มไฟฟ้าสาธารณะ เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน คิดตั้งระบบน้ำประปาและสาธารณูปโภค อื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ส่วนด้านอื่นๆ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อนจะไม่เน้นการพัฒนาเท่าที่ควร

6. ข้อมูลขนาดของหมู่บ้าน/ชุมชน

ตามที่คณะกรรมการได้มีมติเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2552 เห็นชอบแนวทางการจัดตั้งโครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน (ศพข.) ขึ้น โดยมีคณะกรรมการบริหาร โครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน (ศพข.) ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 18/2554 ลงวันที่ 20 มกราคม 2552 เพื่อให้การบริหารจัดการ โครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน (ศพข.) ของคณะกรรมการบริหาร โครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน (ศพข.) เป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก สร้างประโยชน์โดยรวมแก่หมู่บ้านและชุมชน และบรรลุผลตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ อีกทั้งเพื่อให้หมู่บ้านและชุมชนถือปฏิบัติการบริหารจัดการ โครงการที่หมู่บ้านและชุมชนเลือกดำเนินการภายใต้โครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน(ศพข.) เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้มีมติกำหนดขนาดหมู่บ้านและชุมชนโดยยึดหลักความเป็นจริงตามจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรของชุมชนที่ได้รับแจ้งจากกรมปกครอง กระทรวงมหาดไทย กรุงเทพมหานครและเทศบาล ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้ (สำนักงานเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน 2552 : 6)

1. ชุมชนขนาดที่ 1 หมายถึง ชุมชนที่มีจำนวนประชากรอาศัยอยู่ไม่เกิน 50 คน
2. ชุมชนขนาดที่ 2 หมายถึง ชุมชนที่มีจำนวนประชากรอาศัยอยู่ตั้งแต่ 51 คนขึ้นไป แต่ไม่เกิน 150 คน

3. ชุมชนขนาดที่ 3 หมายถึง ชุมชนที่มีจำนวนประชากรอาศัยอยู่ตั้งแต่ 151 คนขึ้นไป แต่ไม่เกิน 250 คน
4. ชุมชนขนาดที่ 4 หมายถึง ชุมชนที่มีจำนวนประชากรอาศัยอยู่ตั้งแต่ 251 คนขึ้นไป แต่ไม่เกิน 500 คน
5. ชุมชนขนาดที่ 5 หมายถึง ชุมชนที่มีจำนวนประชากรอาศัยอยู่ตั้งแต่ 501 คนขึ้นไป แต่ไม่เกิน 1,000 คน
6. ชุมชนขนาดที่ 6 หมายถึง ชุมชนที่มีจำนวนประชากรอาศัยอยู่ตั้งแต่ 1,001 คนขึ้นไป แต่ไม่เกิน 1,500 คน
7. ชุมชนขนาดที่ 7 หมายถึง ชุมชนที่มีจำนวนประชากรอาศัยอยู่ตั้งแต่ 1,501 คนขึ้นไป

สรุปได้ว่า การจัดสรรงบประมาณตาม โครงการชุมชนพอเพียง จะจัดสรร โดยยึดหลักความเป็นจริงตามจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร์ของชุมชนที่ได้รับแจ้งจากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย กรุงเทพมหานครและเทศบาล ซึ่งมีการแบ่งขนาดหมู่บ้าน/ชุมชนด้วยกัน 7 ชุมชน เพื่อให้หมู่บ้านและชุมชนถือปฏิบัติการบริหารจัดการ โครงการที่หมู่บ้านและชุมชนเลือก ดำเนินการภายใต้โครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน(ศพข.)เป็น ไปในทิศทางเดียวกัน

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล เขื่อน อ่างทอง พิษณุ จังหวัดมหาสารคาม

จารุณี พิมพ์จำปา (2551 : 79 - 80) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่ง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร” ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่ง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าความคิดเห็นระดับมาก 2 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย ระดับความคิดเห็นปานกลาง 3 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ และด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล ระดับความคิดเห็นน้อย 4 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการบำรุงรักษา

ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการป้องกัน โรคและ ระวังโรคติดต่อ ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก และด้านการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย ซึ่งผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่ง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร จำแนกตาม อายุ และระดับการศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลคูทุ่ง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ไม่แตกต่างกัน และประชาชนที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่ง อำเภอเมือง จังหวัด ยโสธร แตกต่างกันไป สรุปได้ดังนี้ คือ ควรจัดให้มีการบำรุงรักษาถนนให้ใช้ งานได้ทุกสาย ควรจัดที่ทิ้งขยะให้เพียงพอและเหมาะสม ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ระวังเกี่ยวกับ โรคติดต่อมีการระบาด ควรจัดให้มีศูนย์รับแจ้ง และประสานความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย ควรจัดให้ทุนการศึกษาสำหรับเด็กในพื้นที่ อบต. งบประมาณเพื่อสงเคราะห์คนชราและคนพิการ ได้อย่างทั่วถึง ควรจัดให้มีการดูแล รักษาต้นไม้ที่ปลูกในวันสำคัญอย่างต่อเนื่อง ควรมีการจัด โครงการประเพณีท้องถิ่นร่วมกับท้องถิ่นอื่น และควรมีการประชาสัมพันธ์ผลสัมฤทธิ์ที่ได้ปฏิบัติ หน้าที่ที่ทางราชการมอบหมายทุกครั้ง

เบญจวรรณ ฐระธรรม (2551 : 80 - 82) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของ ประชาชนต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำใส อำเภอจตุร พักตรพินา จังหวัดร้อยเอ็ด” ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำใส อำเภอจตุรพักตรพินา จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ป้องกัน โรคและระวังโรคติดต่อ และส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับปาน กลาง 4 ด้าน คือ บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของ ท้องถิ่น จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัย ระดับน้อย คือ รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ซึ่งการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำใส อำเภอจตุรพักตรพินา จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา พบว่าไม่แตกต่างกัน โดยความคิดเห็นของประชาชนต่อ การบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำใส อำเภอจตุรพักตรพินา จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่แตกต่างกัน และข้อเสนอแนะทั่วไป สรุปได้ดังนี้ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล

ควรให้ความสำคัญในการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากกว่านี้ โดยเน้นที่ชุมชนและภาคประชาชน ในการปฏิบัติงานต่างๆ ควรให้ประชาชนได้มีการจัดทำประชาวิจารณ์ในตำบลก่อน ดำเนินโครงการองค์การบริหารส่วนตำบลควรแจ้งการดำเนินงานต่างๆแก่ประชาชนได้ทราบในสื่อต่างๆและองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการส่งเสริมงานพัฒนาอาชีพและรายได้ให้มากขึ้น

เดือนฉาย ผลเรือง (2551 : 80 - 81) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขาม อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์” ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขาม อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์มีการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าดำเนินงานอยู่ในระดับมาก จำนวน 5 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการพัฒนาคนและสังคมและมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ซึ่งผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขาม อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขาม อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน และมีข้อเสนอแนะทั่วไป คือ ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับกู้ยืมเพิ่มขึ้น ควรจัดสร้างคลองส่งน้ำไปยังพื้นที่การเกษตรอย่างทั่วถึงและเพียงพอ ควรปรับปรุงและดูแลถนนและทางระบายน้ำให้ใช้งานได้ดี ควรให้การช่วยเหลือด้านการตลาดในการจำหน่ายสินค้าของชาวชุมชน ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอนแก่เด็กนักเรียน ควรจัดให้มีหน่วยแพทย์บริการตรวจสุขภาพฟรีอย่างน้อยเดือนละครั้ง และควรจัดดูแลเรื่องความสะอาด การกำจัดขยะมูลฝอยให้ทั่วถึง

นุกูล ฝอยทอง (2552 : 104 - 106) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม” ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการเมืองการบริหารจัดการ ด้านเศรษฐกิจ ด้านคุณภาพชีวิตและคุณภาพสังคม ซึ่งเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านและหมู่บ้านที่อาศัย

แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม พบว่าไม่แตกต่างกัน และมีข้อเสนอแนะทั่วไป คือ ควรแก้ไข น้ำประปาหมู่บ้านให้สะอาด ควรจัดหาน้ำประปาให้เพียงพอต่อการบริโภค ควรส่งเสริมและจัดงาน เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมที่เป็นจุดเด่นหรือเป็นเอกลักษณ์ของเทศบาลแกดำ ควรมีการส่งเสริม สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นมากกว่านี้ ประชาชนในท้องถิ่นขาดอาชีพเสริมรองรับหลังจากหมดฤดู การทำนาและเก็บเกี่ยวผลผลิต ควรจัดให้มีการอบรมการประกอบอาชีพใหม่ๆ ให้แก่ประชาชนใน ท้องถิ่นอยู่เสมอ ควรดูแลคุณภาพชีวิตของผู้พิการและคนชราให้ทั่วถึง

ดวงตา อ่อนเวียง (2552 : 89 - 91) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมะเขว อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ” ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วน ตำบลมะเขว อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 8 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็น รายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการ รักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน ที่สาธารณะ และการกำจัดขยะมูลฝอย ด้านการจัดให้มีและ บำรุงรักษาทางน้ำและทางบก ด้านการส่งเสริมการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการคุ้มครองและบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ด้านการส่งเสริมพัฒนา สตรีเด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุ ซึ่งผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับ การศึกษาอาชีพแตกต่างกัน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมะเขว อำเภอ เมือง จังหวัดอำนาจเจริญ ไม่แตกต่างกัน และมีข้อเสนอแนะทั่วไป พบว่าควรมีการจัดเจ้าหน้าที่ รับผิดชอบดูแลความสะอาดโดยตรงและควรมีรถเก็บขยะเป็นประจำอาทิตย์และ 1 ครั้ง ควรมีการ จัดเตรียมอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัยไว้ให้ครบถ้วน ควรมีการสั่งการให้มีผู้ดูแลถนนหนทางให้ มากยิ่งขึ้น ควรมีการจัดกิจกรรมหารายได้เข้าชุมชนแล้วนำรายได้ไปสนับสนุนการศึกษา บำรุง ศาสนา และพัฒนาวัฒนธรรมให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม ควรมีการจัดหาบุคลากรเข้ามาให้ความรู้กับสตรี เด็ก เยาวชน เพราะคนในชุมชนมีปัญหา และจะได้ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนต่อไป

ไพวรรณ อุปลี (2552 : 103 - 105) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชน ตำบลเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคำ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัด มหาสารคาม” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลคำ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนก เป็นรายด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไป

น้อย คือ ด้านจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก ด้านคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษา
 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านส่งเสริม
 การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ
 รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ด้านป้องกัน โรคและระงับ โรคติดต่อ และระดับปานกลาง 2
 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญา
 ท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และด้านการส่งเสริมการพัฒนาศตรี เด็ก เยาวชน
 ผู้สูงอายุและผู้พิการ ซึ่งผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของขององค์การ
 บริหารส่วนตำบลมะค่า อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามอาชีพพบว่า ประชาชน
 ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็น โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนเปรียบเทียบความคิดเห็นของ
 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน
 ขององค์การบริหารส่วนตำบลมะค่า อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน และ
 ข้อเสนอแนะทั่วไป ขององค์การบริหารส่วนตำบลมะค่า อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม
 ควรมีการสร้างถนนที่มีคุณภาพ เช่น ถนนลาดยาง ถนน กสส. ให้ครบทุกหมู่บ้าน ควรจัดให้มีถึง
 ขยะครบทุกครัวเรือน ควรจัดบริหารด้านสาธารณสุขในการให้บริการประชาชนฟรี ควรจัดสร
 งบประมาณเพิ่มในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ควรมีการส่งเสริมหรือสนับสนุนการจัด
 กิจกรรมทางศาสนา เช่น งานประเพณีต่างๆ ควรเพิ่มงบประมาณในการแจกจ่ายเบี้ยยังชีพ เบี้ย
 สงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ควรจัดสรรงบประมาณในการจัดทำแนวเขตที่สาธารณะ เช่น
 ขุดคลองรอบเขต และควรมีการจัดกิจกรรมในงานประเพณีท้องถิ่นประจำปี

ภคพร หงษ์ไทย (2552 : 102 - 104) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชน
 ต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพานพร้าว อำเภอสรีเชียงใหม่ จังหวัด
 หนองคาย” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหาร
 ส่วนตำบลพานพร้าว อำเภอสรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา
 เป็นรายด้านทั้ง 8 ด้าน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 7 ด้าน และระดับปานกลาง
 1 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนาศตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้
 พิการ ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก ด้านการรักษาความสะอาดของถนนทาง
 น้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ด้านการป้องกันและบรรเทา
 สาธารณภัย ด้านการป้องกันและระงับ โรคติดต่อ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และ
 ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งผลเปรียบเทียบความ

คิดเห็นของประชาชนต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพานพร้าว อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย จำแนกตามรายหมู่บ้านทั้งโดยรวมและรายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน และมีข้อเสนอแนะทั่วไป คือ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลพานพร้าว มีความถี่ในการจัดเก็บขยะให้มากขึ้นกว่าเดิม แต่ละหมู่บ้าน ควรมาจัดเก็บอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ครั้ง การจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุและผู้พิการ ควรเบิกจ่ายทุกเดือน สร้างคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้านและปรับปรุงซ่อมแซมคลองส่งน้ำด้วยไฟฟ้าให้ใช้งานได้ตลอดปี ควรจัดกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง เช่น มีกิจกรรมค่ายเยาวชนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและควรวางกลุ่มสตรีไปศึกษาดูงานเพื่อจะได้พัฒนากลุ่มสตรี

จรรยา แสนสุข (2553 : 92 - 93) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำ อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย” ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำ อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านบำรุงรักษาศิลปประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ด้านป้องกันและระงับโรคติดต่อ ด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ และด้านคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำ อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย โดยรวมพบว่า คณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำ อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย ไม่แตกต่างกัน และมีข้อเสนอแนะทั่วไป พบว่าควรดำเนินการก่อสร้างถนน คสล. ให้ครบทุกเส้นทางในทุกหมู่บ้าน ควรปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ ควรสนับสนุนงบประมาณให้วัดเพื่อจัดกิจกรรมทางศาสนาและซ่อมบำรุงถาวรวัตถุ ควรสนับสนุนงบประมาณให้หมู่บ้านจัดงานประเพณี

สุชาติ เข็มพรม (2553 : 71 - 74) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้ใหญ่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเม็ก อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม” ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภา

องค์การบริหารส่วนตำบลและผู้ใหญ่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเม็ก อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 7 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านการบำรุงรักษาศิลปประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอยู่ในระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ซึ่งผลเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้ใหญ่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเม็ก อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและจำแนกเป็นรายได้ ไม่มีความแตกต่างกัน และมีข้อเสนอแนะทั่วไปคือ ควรให้บริการอินเทอร์เน็ตตำบลอย่างเท่าเทียมกัน ควรจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ให้ตรงตามมาตรฐานครุภัณฑ์ ควรให้ความช่วยเหลือเมื่อประชาชนประสบภัยธรรมชาติอย่างทันทีทั่วทั้งที่ ควรส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณประเพณีบุญบั้งไฟในตำบล ควรจัดหาอุปกรณ์กีฬาให้กับสถานศึกษาและชุมชนอย่างพอเพียง

อรอุมา พงษ์จำปา (2553 : 66 - 70) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม” พบการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน และระดับปานกลาง 3 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน ที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ด้านการจัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ ด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านบำรุงรักษาศิลปประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีและมีข้อเสนอแนะทั่วไปคือ องค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย ควรจัดให้มีการพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ควรจะมีมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ควรให้มีการสนับสนุนและส่งเสริมการประกอบอาชีพให้ชุมชน ควรให้มีการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การกำจัดวัชพืชในแหล่งน้ำ การปลูกป่า

ชุมชน เป็นต้น ควรให้มีการจัดสรรงบประมาณในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตตำบล และควรมีการจัดการในด้านการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้ศึกษาได้รวบรวมมาเป็นแนวทางในการศึกษา โดยภาพรวมจะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานในแต่ละท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งระดับความคิดเห็นขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ประกอบกับปัจจัยหลายๆ ด้านในแต่ละพื้นที่ย่อมมีความแตกต่างกัน ทั้งในส่วนของศักยภาพในพื้นที่ โดยเฉพาะปัญหาและความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ย่อมมีความแตกต่างกันไป ด้วย ซึ่งโดยภาพรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละแห่ง ได้ดำเนินงานภายใต้อำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครอบคลุมทุกภารกิจ ซึ่งเป็นประโยชน์กับผู้ศึกษาและผู้สนใจต่อไป

8. กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาพาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546) มาตรา 67 หน้าที่ที่ต้องทำ มี 9 ประการ แต่ผู้ศึกษาได้กำหนดการดำเนินงาน 8 ประการ เนื่องจากข้อที่ 9 เป็นการปฏิบัติหน้าที่อื่นทางราชการมอบหมาย ดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดสิ่ง

ปฏิกูล

3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

อื่น

จากนั้นผู้ศึกษาได้นำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิด ดังปรากฏตามแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

คุณสมบัติทั่วไปของประชาชน

1. อายุ
2. ขนาดของหมู่บ้าน
3. หมู่บ้านที่ประชาชนอาศัยอยู่

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการ
ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลเขื่อน อำเภอโกสุมพิสัย
จังหวัดมหาสารคาม

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน
และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่ง
ปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ
และผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษา
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญา
ท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินงานตาม
อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม